

วันอธิษฐานสากล เพื่อประเทศไทย

ภาพครอบครัวกำลังเดินทางกลับบ้านหลังจากการพม่าก่อนกำลัง (เรื่องราวในหน้า 2)

3 มีนาคม 2011

พลังแห่งการอธิษฐาน

เพื่อน ๆ ที่รัก

ขอบคุณสำหรับ 13 ปีแห่งการอธิษฐานในวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า เราได้รวบรวมเรื่องราวที่เกิดขึ้นในรอบปีนี้ ซึ่งทางเราและทีมบรรเทาทุกข์ภายในประเทศพม่าเขียนขึ้นระหว่างอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ กัน แม้ว่าจะมีอุปสรรคและความล้มเหลวแต่เราร่วมกันอธิษฐาน เชื่อฟัง และมองดูสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ (สดุดี 107: 1-3) โปรดใช้หนังสือนี้เป็นคู่มือช่วยท่านในการอธิษฐาน คิด และกระทำตามที่พระเจ้าทรงนำท่านเพื่อประชาชนในประเทศพม่า

ขอพระเจ้าอวยพร
-เดวิด ยูแบงค์
คริสเตียนผู้ห่วงใยชาวพม่า

พลังแห่งการอธิษฐานและการอธิษฐานเผื่อศัตรู (เรื่องจากปก)
กองกำลังทหารพม่าได้เข้าโจมตีห้ำหั่นบ้านระหว่างพันธมิตรบรรเทาทุกข์ของเราเมื่อไม่นานมานี้ เราแบ่งทีมของเราออกและเข้าไปช่วยเหลือชาวบ้านท่ามกลางกำลังทหาร มีชาวบ้านนับพันไร้ที่อยู่อาศัยและทีมของเราเพิ่งจะฝังศพชายที่ถูกตัดศีรษะโดยกองกำลังทหารพม่า ผมจึงได้อธิษฐานขอสามสิ่ง
ประการแรก ผมอธิษฐานขอให้ทหารพม่ากลับออกไป ประการที่สอง ผมขอให้ทีมของเราและชาวบ้านปลอดภัย ประการสุดท้ายซึ่งผมไม่ใช่อธิษฐานแต่รู้สึกว่าการเจ้าทรงแท้ คือขอให้ทหารพม่าไม่ได้รับบาดเจ็บและกลับไปเสีย ผมรู้สึกโกรธทหารพม่ามากและผมยังอยากที่จะเข้าไปมีส่วนในการหยุดยั้งพวกเขา แต่ผมรู้ว่าผมควรจะอธิษฐานเผื่อเขา พวกเราเข้าไปให้ความช่วยเหลือชาวบ้านเป็นเวลากว่าสี่วัน เพราะทหารพม่าเปลี่ยนเส้นทางเรื่อย ๆ จนกระทั่งท้ายที่สุดพวกเขาก็กลับไปยังฐานทัพ โดยที่ไม่มีกระสุนถูกยิงออกจากรั้วปืนแม้แต่นัดเดียว และไม่มีแม้แต่คนเดียวที่ได้รับบาดเจ็บ สิ่งที่เราทำก็เพียงแค่อธิษฐาน มุ่งหน้า และยืนหยัดเคียงข้างประชาชนเหล่านั้น

เดวิด ยูแบงค์

อธิษฐานด้วยความเชื่อและยืนหยัด

ฉันได้อ่านพระธรรมลูกา 18:1-8 อีกครั้งซึ่งกล่าวถึงหญิงม่ายที่ได้รับอนุญาตเนื่องจากความไม่ย่อท้อของเธอและฉันเริ่มใช้เรื่องนี้เป็นตัวอย่างในการอธิษฐานอย่างเอาใจจริงเอาใจ เห็นได้ชัดว่าหากสถานการณ์ในประเทศพม่าเป็นเรื่องที่ฉันให้ความสำคัญอย่างแท้จริงก็ย่อมเป็นเรื่องง่ายที่ฉันจะยืนหยัดเพื่อมัน ถ้าเพียงแต่ฉันร่วมกับคนอื่น ๆ ที่ต่างก็ปรารถนาจะอธิษฐานอย่างไม่ย่อท้อ เราจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ไหมนะ? พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “พระเจ้าจะไม่ทรงประทานความยุติธรรมแก่คนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้ ผู้ร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันกลางคืนหรือ พระองค์จะอดพระทัยไว้ช้านานหรือ เราบอกท่านทั้งหลายว่าพระองค์จะทรงประทานความยุติธรรมให้เขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ” ฮีบรู 11:1 บอกเราว่า “ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกมั่นใจว่าสิ่งที่ยังไม่เห็นนั้นมีจริง” จากการอยู่เคียงข้างประชาชนชาวพม่า ฉันแน่ใจถึงสิ่งที่ฉันหวังไว้เพื่อพวกเขา และจากคำอุปมาเรื่องหญิงม่าย พระเยซูคริสต์กำลังทรงเชื้อเชิญให้เราเข้ามามีส่วนร่วม

เราสามารถอธิษฐานกับเพื่อนที่มาจากหลายเผ่าในพม่า เราสามารถอธิษฐานร่วมกับเพื่อนจากทั่วโลก เราสามารถอธิษฐานร่วมกับเหล่าคนมากมายที่ทนทุกข์จากการถูกกดขี่ในประเทศของตนนอกเหนือจากพม่าและอุทิศชีวิตของพวกเขาเพื่อดำรงความยุติธรรม ความรักเมตตา และก้าวเดินไปอย่างถ่อมใจกับพระเจ้า เราได้ร่วมกับเพื่อน ๆ จากทั่วโลกที่อธิษฐานอย่างไม่ย่อท้อเพื่อประเทศพม่า เราร้องขอต่อพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืนเฉกเช่นเดียวกับหญิงม่าย และเราเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของเรา

คาเรน ยูแบงค์

ใครจะอยู่เคียงข้างประชาชน? หนังสืออธิษฐานเพื่อประเทศพม่าประจำปี หากท่านต้องการหนังสืออธิษฐานเพื่อประเทศพม่า ราชปี โปรดติดต่อมาที่ info@prayforburma.org

สารบัญ

พลังแห่งการอธิษฐาน	2
แผนที่และจดหมายจากแควแลฟ อาวาลส์	3
การฟื้นคืนสภาพในรัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า	4-5
สถานการณ์ล่าสุดในพม่า, ความขัดแย้ง	6-7
ข่าวสารจากทีมบรรเทาทุกข์หลากหลายชาติพันธ์	8-9
รับบทละครระหว่างการฝึกกับบรรเทาทุกข์, หนีการจับกุม	10
เรื่องราวของแวนนาในเรือนจำ	11
ผู้ลี้ภัยล่องคริสต์มาสร่วมกับแวนนา	12-13
สมาชิกกับภิกษุใหญ่อุทิศชีวิตเพื่อความรักและเสรีภาพ	14
พันธกิจกับบรรเทาทุกข์ในรัฐไคยใหญ่	15
ผู้เชื่อใหม่บอกว่า และการรักษาพยาบาลในรัฐไคยใหญ่ตอนใต้	16
อันท้าวโรโรดิ? แต่อย่างน้อยพวกเขาก็เป็นไท	17
ชมรมชีวิตดี	18-19
ทฎ ทฎ โอ	20-21
ความบิดเบือนขยาย แต่ความหวังก็ยังคงอยู่	22-23
เราสร้างหมู่บ้านของเราขึ้นไปด้วยรับจากการสร้างโบสถ์	23
เพลงคริสต์มาสของผู้อพยพชาวกะเหรี่ยงที่ร้องให้กับผู้อพยพเพื่อนอื่นๆ	24

แผนที่ กลุ่มชนและความขัดแย้งในพม่า

ผู้เผด็จการชาวพม่าได้สั่งให้กลุ่มผู้ตีการรบต่างๆ เข้ามาอยู่ภายใต้การควบคุมของพวกเขาอย่างสิ้นเชิง กลุ่มผู้ตีการรบได้ขัดขืนต่อต้านมาจนถึงทุกวันนี้

จดหมายจากแควแลฟ อาวาลส์ ถึงประชาชนพม่า

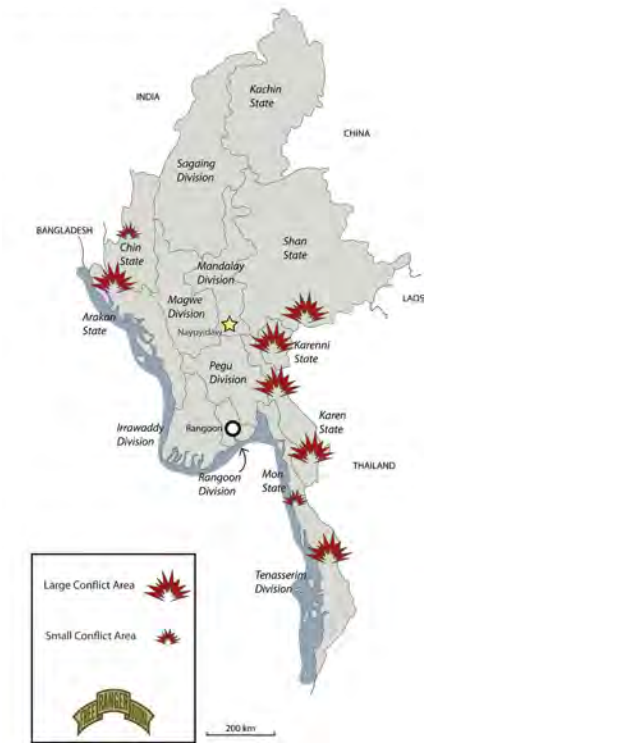
สวัสดี สหายชาวพม่า
สวัสดี เดวิด ยูแบงค์

ขอบคุณมากสำหรับการรายงานเรื่องการทวงกรรมและความโหดร้ายเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของชนกลุ่มน้อยที่อยู่ภายใต้การโจมตีของกองทัพพม่า ผมแบ่งปันความคิดเห็นของคุณที่ว่าการฉายแสงให้กับโชคชะตาของเด็กที่อยู่ในพื้นที่สงครามนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก และผมพร้อมที่จะให้การรับรองอย่างเป็นทางการสำหรับรายงานใดๆ ก็ตามที่ช่วยสนับสนุนเป้าหมายนั้น

เมื่อไม่นานมานี้ เราได้เฉลิมฉลองวันครบรอบ 20 ปีของการล่มสลายระบบการปกครองแบบม่านเหล็ก และฉลองชัยชนะแห่งเสรีภาพกับประชาธิปไตยในยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก ในโอกาสนั้นเมื่อผมได้กล่าวสุนทรพจน์ต่อรัฐสภายุโรป ผมคิดว่ามันเป็นสิ่งที่สำคัญกับการที่จะมุ่งประเด็นไปสู่เรื่องปัญหาการทนทุกข์ของกลุ่มชนพม่าและชนชาติอื่นๆ อีกในหลายประเทศที่ยังคงมีอยู่ในทุกวันนี้ และมันเป็นหน้าที่ของเราที่จะยืนหยัดเคียงข้างผู้ที่ถูกข่มเหง ขอให้พม่าจงเป็นอิสระ!

David Karol
แควแลฟ ฮาเวลล์
ประธานผู้ก่อตั้งเซซ รัฟฟิคและโนเบิลพีชไพริชชีนเนอร์

พื้นที่ความขัดแย้งในพม่า

ฟื้นคืนสภาพ

ชมรมชีวิตที่ดี ณ รัฐกะเหรี่ยงตะวันตก
มกราคม 2001

ชาวบ้านกะเหรี่ยงท่าพัน เดือนมกราคม 2010

ชาวบ้านในที่ซ่อน หลังถูกตามล่าโดยทหารพม่า เดือนมกราคม 2010

ครูในศูนย์อพยพ มกราคม 2010

ซากพระคัมภีร์ ในบ้านที่ถูกเผา มกราคม 2010

IDP = internally displaced person ผู้อพยพ
ภายในประเทศ - ผู้พลัดถิ่น/คนพลัดถิ่น

- ในพม่ามีผู้อพยพภายในประเทศ (IDPs) 1-4 ล้านคน
- มีผู้อพยพอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยราว 206,650 คน (ข้อมูลจาก UNHCR มิถุนายน 2010)
- พม่ามีประชากรทั้งหมด 50 ล้านคน

ที่มา www.internally-displacement.org

ของเล่นเลโก้ที่ให้มาเป็นของขวัญจากชมรมชีวิตดี มกราคม ปี 2010

ข้อความต่อไปนี้ เป็นรายงานที่เราได้รับจากทีมบรรเทาทุกข์
ซึ่งสะท้อนสิ่งที่พวกเขาพบเห็นระหว่างพันธกิจในรัฐกะเหรี่ยง

ขณะนั้นนับเป็นเวลาเช้าเดือนที่สี่ของพันธุกิจที่นี้ เรามีข่าวดี
มากกว่าข่าวร้าย แม้ว่รอบ ๆ ตัวเราจะเต็มไปด้วยเครื่องเตือนความ
จำถึงอันตรายของกองกำลังทหารพม่า ไม่ว่าจะเป็นบ้านเรือนที่ถูกเผา
และคนพลัดถิ่น เราได้พบชาวบ้านสองคนที่หนีจากที่ราบเข้าสู่ป่า
หลังจากที่พวกเขาถูกทำร้ายและทรมานด้วยน้ำร้อนจากทหารพม่า
กระนั้นก็ตาม เรายังเห็นสิ่งที่ดีในเหตุการณ์นี้ด้วย สำหรับเรานี้คือเรื่อง
ราวของชีวิตและความหวัง

สัปดาห์ก่อน ผมกำลังคุยกับเพื่อนซึ่งเป็นนักข่าวที่กำลังจะ
เขียนเรื่อง เรานี้อยู่ฝั่งหนึ่งของทุ่งหญ้าที่ซึ่งที่ปรึกษาของชมรมชีวิตที่
ดี (ซึ่งมีอยู่ในทุกทีมบรรเทาทุกข์) กำลังสอนเด็กๆ ให้ร้องเพลง เต้นรำ
และเรียนรู้เกี่ยวกับร่างกายรวมทั้งสุขภาพใน เวลาดูแลกันนั้นลูก ๆ
ของพวกเขากำลังขี้มาแข่งกันขึ้นลงไปตามสนามหญ้า ส่วนทีมบรรเทา
ทุกข์ก็ดูพลางหัวเราะพลาง ขณะที่ยกปากหนึ่งของสนาม แพทย์ก็กำลัง
ให้การรักษารอคิวไปและทันตกรรม

เพื่อนนักข่าวหันมาหาผม หัวเราะพลางกล่าวว่า ผมจะเขียน
เรื่องนี้ไปขายให้ใครกัน? โหนเล่ากองกำลังทหารพม่าที่โจมตีอยู่ไหนละ
ผู้คนที่ต้องหลบหนี? แล้วทุกคนต่างก็หัวเราะและมีช่วงเวลาที่ดีร่วมกัน
บางทีผมน่าจะขายเรื่องนี้ให้กับนิตยสาร circus *นะ
*หมายเหตุ นิตยสารเพื่อเกี่ยวกับดนตรีร็อค

เมื่อผมคิดถึงเรื่องนี้ ผมจึงตระหนักได้ว่านี่แหละคือเรื่อง
ที่เราจะเขียนถึง คือการที่ผู้คนได้เล่น หัวเราะ และได้รับความช่วยเหลือ
ผู้คนเริ่มซ่อมแซมและเปิดทางที่จะพัฒนาตนเอง นี่คือเรื่องราวซึ่งเป็น
เรื่องของความหวังสู่การมีชีวิตที่ดี เพราะแม้ว่าทหารพม่าจะเผาบ้าน
เรือนไปเป็นพัน ๆ หลังและทำให้ทุกคนไม่มีที่อยู่ แต่ชาวกระเหรี่ยงก็
ไม่มีแววที่จะท้อถอยเลย ขณะนี้มีทั้งโรงเรียนและคลินิกในละแวกนี้
มากกว่าเมื่อสิบปีก่อนเสียอีก ทหารพม่าได้ตั้งค่ายขึ้นกว่า 103 แห่ง
ระหว่างปี 2006-2008 ในบริเวณนี้ และสร้างถนนเพิ่มขึ้นสามสาย
เพื่อจะขยายการควบคุมประชาชน แต่ถนนก็สร้างเสร็จไปเพียงสาย
เดียวและไม่สามารถใช้การได้เนื่องจากถูกขัดขวางโดยกองกำลังของ
สหพันธรัฐกะเหรี่ยง ยิ่งกว่านั้นค่ายทหารพม่ากว่า 40 แห่งก็ถูกทิ้ง
ร้างเนื่องจากไม่สามารถต้านทานการต่อสู้อย่างไม่ลดละของกองกำลัง
กะเหรี่ยงได้

แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการฟื้นคืนสภาพของประชาชนและการ
ที่พวกเขาไม่หยุดสร้างชีวิตใหม่ ทันทึที่ทหารพม่ากลับไปยังฐานทัพ
หลังการโจมตี ประชาชนจะรีบออกจากที่ซ่อนเพื่อกลับไปยังไร่นา และ
สร้างหมู่บ้านของพวกเขาขึ้นใหม่ แม้เรามองไม่เห็นอนาคตข้างหน้า แต่
เราตั้งใจที่ขณะนี้เราได้ใช้เวลาอยู่กับประชาชนเหล่านี้ และทีมบรรเทา
ทุกข์ทีมใหม่ที่นี่เราได้มอบและรับการช่วยเหลือและความรักแก่กันและ
กัน

สถานการณ์ล่าสุดในพม่า

ออง ซาน ซูจี และการเลือกตั้ง

ในเดือนพฤศจิกายน 2553 ออง ซาน ซูจีได้รับการปล่อยตัวจากการถูกกักบริเวณ ในรอบ 21 ปีที่ผ่านมา เธอถูกกักตัวให้อยู่แต่ภายในบ้านรวมเป็นเวลากว่า15 ปี และถูกกักตัวอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ตั้งแต่วันที่ 30 พฤษภาคม 2003 เจ้าของรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพผู้นี้ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคสันนิบาติแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (National League For Democracy : NLD) ซึ่งได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้นในการเลือกตั้งอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมเพียงครั้งเดียวของประเทศพม่า โดยได้ที่นั่งในสภามากกว่า 80 เปอร์เซนต์ อย่างไรก็ตามรัฐบาลทหารพม่ากลับไม่ยอมรับเสียงของประชาชนและยังคงใช้อำนาจปกครองประเทศต่อไป

7 พฤศจิกายน 2553 รัฐบาลทหารได้จัดให้มีการการเลือกตั้งขึ้นมาอย่างไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม รัฐบาลทหารประกาศใช้รัฐธรรมนูญซึ่งไม่ชอบธรรมพร้อมทั้งกฎหมายการเลือกตั้งที่ไร้ความยุติธรรม ทำการยกเลิกการลงคะแนนเลือกตั้งในพื้นที่ของชนกลุ่มน้อย รักษาที่นั่งในรัฐสภาไว้ให้กับทหารในกองทัพตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และรับประกันการถือครองที่นั่งให้กับพรรคที่รัฐบาลสนับสนุนระหว่างการรณรงค์หาเสียง นักโทษทางการเมืองนับพันคนยังคงถูกกักขังในเรือนจำ ชนกลุ่มน้อยถูกโจมตี และประชาชนชาวพม่ายังคงมีชีวิตอยู่ใต้การกดขี่ข่มเหง

สถานการณ์นิวเคลียร์ในพม่า

รัฐบาลทหารพมามีพัฒนาการอย่างเป็นลำดับในการสร้างอาวุธนิวเคลียร์โดยได้รับการช่วยเหลือและความร่วมมือจากกองกำลังในภูมิภาค ในเดือนกรกฎาคม 2553 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของเกาหลีเหนือได้เดินทางเยือนพม่าและพบปะผู้นำในรัฐบาลเป็นเวลา 4 วัน ช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเกาหลีเหนือได้กลายเป็นผู้ผลิตอาวุธรายใหญ่ให้กับพม่า เครือข่ายการค้าอาวุธของเปียงยางมีการขยายตัว โดยลำเลียงชิ้นส่วนขีปนาวุธ จรวด มิสไซลขีวุธระยะไกล และอาวุธทั่วไปทางเรือเพื่อขายให้กับประเทศต่างๆ รวมทั้งพม่า

Earth right international (ERI) ตีพิมพ์รายงานที่บรรจุข้อมูลจากผู้ที่แปรพักตร์จากโครงการนิวเคลียร์ของรัฐบาลเผด็จการว่า กองทัพพม่าได้ใช้ผลประโยชน์ที่เกิดจากโครงการต่อกิจการบริษัท เซฟรอนและโททอล ไปกับโครงการอาวุธนิวเคลียร์รัฐบาลได้แสวงหาเทคโนโลยีการผลิตนิวเคลียร์และขีปนาวุธ มิสซายมาจากเกาหลีเหนือ เงินทุนสำรองทำให้รัฐบาลเผด็จการสามารถซื้อหาอาวุธนิวเคลียร์ราคาแพง ขณะเดียวกันการเข้าร่วมการค้าอาวุธผิดกฎหมายกับเกาหลีเหนือก็ถือเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงของประเทศและภูมิภาค

Sources: Wall Street Journal, Mizzima, The Guardian, The Associated Press.

วัยเด็กอันมืดที่มืดทาง

องค์กรสิทธิมนุษยชนและอาชญากรรมระหว่างประเทศ

ต่อต้านการพลัดถิ่นฐานของเด็กๆ ภายในพม่า*

เด็ก ๆ รุ่นแล้วรุ่นเล่าในพม่าเติบโตขึ้นมาท่ามกลางโศกนาฏกรรม ความรุนแรง ความยากจนและการทำลายล้าง เพียงเพื่อจะกลายเป็นพ่อแม่ที่ต้องเห็นลูก ๆ ของตนผจญชะตากรรมเดียวกัน รายงานฉบับนี้รวบรวมข้อมูลสถานการณ์ของเด็ก ๆ โดยเฉพาะผู้ที่เผชิญกับสถานการณ์อันรุนแรงและน่าตระหนกของการถูกไล่ที่ ผู้อพยพภายในประเทศถูกบังคับให้ออกจากหมู่บ้าน บ้านเรือนไร่นา และละทิ้งชีวิตเดิมของพวกเขา โดยแทบจะปราศจากการเตือนล่วงหน้า หลายต่อหลายครั้งที่พวกเขาถูกพามาแต่สิ่งทีพอจะหยิบฉวยได้ หรือบางครั้งก็ออกมามือเปล่า พวกเขาต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยและไร้ความแน่นอน พวกเขาไม่สามารถป้องกันการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยทหารพม่าได้ และยังอยู่ในอันตรายจากการที่อาจจะถูกไล่ที่ได้อีกในอนาคต พวกเขามีช่องทางเพียงน้อยนิดที่จะเข้าถึงสาธารณูปโภคพื้นฐานเช่น แหล่งอาหารที่เพียงพอและมั่นคง น้ำสะอาด ที่พักอาศัยที่คงทน โรงเรียน และการรักษาพยาบาล กองทัพจากสภาพัฒนาเพื่อสันติภาพแห่งชาติ (The State Peace and Development Council หรือ SPDC) มักจะฝังกับระเบิดรอบ ๆ หมู่บ้านและไร่นาที่หลั่งจากไล่ชาวบ้านออกไปแล้วเพื่อป้องกันพวกเขากลับมา นอกจากนี้ 330,000 คน จากจำนวนผู้อพยพทั้งหมด 990,000คน ยังอยู่ในวัยเด็ก

*เป็นรายงานที่จัดทำโดยองค์กร พาร์ทเนอร์ เพื่อการบรรเทาทุกข์และการพัฒนา (Partners Relief and Development) และแนวหน้าเพื่อเสรีภาพพม่า (FBR)

ความขัดแย้ง

ความขัดแย้งในพม่านับวันยิ่งทวีความซับซ้อน ประชาชนผู้ต่อต้านรัฐบาลเผด็จการจำนวนมากถูกจับกุมหรือสังหาร โดยเห็นได้จากการที่จำนวนประชากรลดต่ำลง ชนเผ่าบางกลุ่มถูกบีบบังคับให้อยอมจำนนและหยุดสู้รบ ในขณะที่ชาวเขาในอีกหลายพื้นที่ถูกกองกำลังทหารโจมตีอย่างหนัก จำนวนผู้พลัดถิ่นภายในประเทศมีมากกว่าหนึ่งล้านคน และผู้อพยพกว่าสองล้านคนได้หลบหนีออกนอกประเทศ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อม การระบาดของเอดส์ การฝังกับระเบิด ปัญหาการค้ามนุษย์และข่มเหงด้านการนับถือศาสนายังคงมีอยู่ต่อไป และด้วยเหตุที่รัฐบาลโมเออาໃနဲพัฒนาประเทศทั้งยังฉ้อโกง จึงทำให้พม่ากลายเป็นประเทศที่ปลูกฝิ่นมากที่สุดเป็นอันดับสองของโลกและเป็นผู้ผลิตแอมเฟตามีนรายใหญ่ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ออง ซาน ซูจี เจ้าของรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพและผู้นำในการเรียกร้องประชาธิปไตยในพม่าได้ถูกปล่อยตัวจากการถูกกักบริเวณให้อยู่แต่ภายในบ้านเป็นเวลายาวนานกว่า15 ปี ภายในรอบ 21 ปีที่ผ่านมา ขณะที่นักโทษการเมืองกว่าพันคนยังคงถูกคุมขัง

ทหารพม่าได้ขยายอำนาจการปกครองเหนือชนกลุ่มน้อย โดยอาศัยการขยายถนนและค่ายทหารเข้าไปในหมู่บ้านชาวเขา ทหารได้จับไล่ผู้คนให้ต้องอพยพหลบหนีเข้าป่า อีกทั้งฝังกับระเบิดเพื่อป้องกันพวกชาวบ้านกลับมาอาศัยในหมู่บ้านและต่อต้านกองทัพ ทหารพมามีเป้าหมายที่จะมีอำนาจปกครองประชาชนแทรกซึม และเอารัดเอาเปรียบประชาชน ทั้งทางตรงคือโดยกำลังทหารรวมไปถึงการเจรจาสงบศึก และอาศัยกองกำลังชนกลุ่มน้อยที่เข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับรัฐบาล

ผลลัพธ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง คือการที่มีผู้อพยพภายในประเทศจำนวนมาก ซึ่งต่างถูกบีบบังคับให้ละทิ้งบ้านเรือนเพราะการโจมตีอย่างต่อเนื่องของทหาร ประชาชนจำนวนหนึ่งต้องย้ายถิ่นฐานและอยู่ใต้การควบคุมของรัฐบาล ในขณะที่ประชาชนบางกลุ่มสามารถกลับมายังถิ่นฐานเดิมหลังถูกโจมตี ประชาชนที่ไม่สามารถกลับเข้ามายังหมู่บ้านของตนได้อาศัยอยู่ตามที่พักชั่วคราวโดยรอบ ในขณะที่บางส่วนยังคงหลบหนี และซ่อนตัวจากการไล่ล่าผู้คนเหล่านี้ไม่มีทั้งสวัสดิภาพ อาหาร สุขภาพและการศึกษาเพื่อลูก ๆ ของเขา พวกเขายังเจ็บป่วยทรมานจากโรคภัยต่างๆ อีกด้วย

อย่างไรก็ตามประชาชนพม่ายังคงไม่ยอมแพ้ การที่ประชาชนผู้พลัดถิ่นภายในประเทศยังคงยืนกรานที่จะกลับไปอาศัยในถิ่นฐานเดิมของตนนับเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดของอารยะชัคชนที่มีต่อรัฐบาลเผด็จการ การต่อสู้เรียกร้องประชาธิปไตยยังคงมีการเคลื่อนไหว ในเขตที่มีการสู้รบชนกลุ่มน้อยต่อสู้เพื่อปกป้องคนของพวกเขา พวกเขาช่วยชาวบ้านหลบหนีจากการถูกโจมตี ทำลายกับระเบิดที่ทหารพม่าฝังไว้ และช่วยชาวบ้านเดินทางข้ามถนนที่ทหารพม่าจับตาอยู่ ทั้งยังมีองค์กรอิสระอีกหลายแห่งและองค์กรท้องถิ่นที่ทำงานร่วมกันเพื่ออำนวยความสะดวกอุปโภคพื้นฐานแก่ประชาชนเหล่านี้

“เรามีสิทธิที่จะอาศัยในบ้านเรือน ไร่นาของเรา และจะยังคงมีสิทธิเช่นนี้ต่อไป เราไม่ต้องการรัฐบาลทหารเผด็จการมาควบคุมเรา เราต้องการอิสรภาพ”
—หญิงชราชาวกระเหรี่ยงที่หมู่บ้านของเธอถูกโจมตีถึงสี่ครั้งภายในหกปีแต่ยังคงปฏิเสธที่จะย้ายถิ่นฐาน

กลุ่มผู้ลงนามหยุดยิงในพม่า (เรื่องโดย แอชลีย์ เซาท์)

รัฐบาลทหารพม่าได้เจรจาสงบศึกกับกองกำลังชนกลุ่มน้อย 25 กลุ่มระหว่างปี คศ. 1989-1995 ซึ่งในจำนวนนี้ประกอบไปด้วยทหารกองหนุน 12 กลุ่มที่ทำสัญญาพักรบอย่างไม่เป็นทางการกับกองทัพพม่า กลุ่มที่ทำการสงบศึกกลุ่มแรกคืออดีตพรรคคอมมิวนิสต์พม่า ซึ่งประกอบไปด้วยทหารที่แข็งแกร่งกว่า 20,000 นายจากสหพันธรัฐว่า (UWSA) ทว่านับจากปี คศ.1991 เหล่าพันธมิตรของสหภาพแห่งชาติกระเหรี่ยง (Karen National Union /KNU) เช่นกลุ่มปลดปล่อยชาติพันธุ์คะฉิ่น (KIO) และพรรครัฐมอญใหม่ (NMSP) ได้ขอยกเลิกสนธิสัญญาหยุดยิง การเจรจาหยุดยิงนั้นไม่ใช่นธิสัญญาเพื่อสันติภาพ และไม่ประกอบด้วยอะไรเลยนอกเสียจากสัญญาที่จะตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจแก่กลุ่มอดีตผู้ต่อต้านรัฐบาล กลุ่มที่ลงนามในข้อตกลงหยุดยิงส่วนใหญ่จะได้รับอนุญาตให้กองกองกำลังของตน ถูกรับรองโดยพุดินยให้ปกครองตนเองโดยอิสระ และได้รับการสนับสนุนให้ควบคุมการปกป้องรักษาดินแดน สถานการณ์ในเขตหยุดยิงและโดยรอบยังคงยากลำบากสำหรับประชาชนส่วนใหญ่ เนื่องจากเต็มไปด้วยปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน เช่นการบังคับขายแรงงาน ในบางพื้นที่ผู้คนถูกบังคับให้อพยพออกจากบ้านเรือน และถูกยึดที่ทำกินเพื่อล้างผลาญทรัพยากรทางธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นการค้าไม้ หรือเหมืองแร่ นอกจากนี้ประชาชนยังถูกขูดรีดภาษีซ้ำซ้อนจากผู้ปกครองหลายกลุ่ม (กองกำลังของรัฐบาลเดิม, กลุ่มผู้ลงนามหยุดยิงและกลุ่มผู้ต่อต้านรัฐบาล) อย่างไรก็ตามบางกลุ่ม (เช่นคะฉิ่นและม้ง) เริ่มมีการเปิดกว้างทั้งทางทหารและทางการเมืองนับจากมีการเจรจาหยุดยิง เครือข่ายทางสังคมของประชากรผู้ถือสัญชาติต่าง ๆ ได้ริเริ่มโครงการช่วยเหลือด้านมนุษยชนและการพัฒนาในพื้นที่ซึ่งเคยได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งทางทหาร เช่นเดียวกันกับการที่พื้นที่ซึ่งมีการหยุดยิงนั้นมีความปลอดภัยและสภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าเมื่อเทียบกับพื้นที่ข้างเคียง จึงอาจกล่าวได้ว่าประชาชนในบริเวณนี้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและปลอดภัยกว่า

ปลายเดือนเมษายน ปี คศ. 2009 รัฐบาลทหารพม่าแสดงความจำนงที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่มติดอาวุธซึ่งได้ลงนามหยุดยิงให้กลายเป็นกองกำลังรักษาดินแดน (Border guard force) ซึ่งต้องอยู่ภายใต้การควบคุมโดยตรงของกองทัพพม่าหรือมีบุคคลในกองทัพเข้าไปมีส่วนร่วม กองกำลังติดอาวุธที่มีกำลังน้อยกว่าส่วนใหญ่มักนิยมเข้าร่วมกับกองกำลังรักษาดินแดนขณะที่บางกองกำลังจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นเพื่อร่วมชิงที่นั่งในการเลือกตั้งเมื่อเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามกองกำลังติดอาวุธที่มีกำลังมากเช่น สหพันธรัฐว่า (UWSA),กลุ่มปลดปล่อยชาติพันธุ์คะฉิ่น (KIO) และพรรครัฐมอญใหม่ (NMSP) ปฏิเสธการเข้าร่วมกับกองกำลังรักษาดินแดนซึ่งก็ดูเหมือนว่า ไม้ว่ารัฐบาลจะมีท่าทีต่อกองกำลังติดอาวุธที่ปฏิเสธเข้าร่วมการเลือกตั้งในเดือนพฤศจิกายนอย่างไรก็ล้วนแต่นำไปสู่ความขัดแย้งทางการเมืองทหารระหว่างพม่าเหนือและใต้ ในเดือนตุลาคม 2009 ผู้นำของกะเหรี่ยงพุทธ (Democratic Karen Bhudist Army /DKBA) ได้ตกลงที่จะเข้าร่วมกองกำลังรักษาดินแดน ซึ่งแล้วเสร็จในเดือนสิงหาคมปีต่อมา อย่างไรก็ตาม “ซาม มะเว” ผู้นำของกะเหรี่ยงพุทธ (DKBA) ในรัฐกะเหรี่ยงตอนใต้ได้ปฏิเสธการเข้าร่วมต้นเดือนพฤศจิกายนกองทัพของเขาจึงได้ยึดชายแดนซึ่งเป็นจุดยุทธศาสตร์ของเมืองเมียววดี และด่านแดนติยสามองค์ ซึ่งเป็นการส่งสัญญาณอย่างเด่นชัดให้แกรัฐบาลและนานาชาติถึงความไม่พอใจของชนกลุ่มน้อยที่มีต่อสถานการณ์ภายในพม่า นับแต่เดือนสิงหาคมปี 2010 ที่ผ่านมา พลทหารนับร้อยของกะเหรี่ยง DKBA ได้ย้ายพรรค ส่วนใหญ่หันมาเข้าร่วมกับกะเหรี่ยง KNU และมีแนวโน้มที่สมาชิกกะเหรี่ยง DKBA จะย้ายพรรคอีกจำนวนมาก ในขณะที่เดียวกันประชาชนชาวพม่ายังคงทนทุกข์จากความขัดแย้งทางการเมืองทหารและถูกกดขี่ข่มเหงอย่างโหดร้าย

กำาเป็นต้องเป็นพม่า แต่ไปไม่เมียพม่า? เมื่อได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรในปี 1948 ทางกาารได้ตั้งชื่อประเทศว่า “สหภาพพม่า” เช่นเดียวกับเมือง “ร่างกุ้ง” ก็เปลี่ยนมาเป็น “ย่างกุ้ง” เมือง “พะโค” เปลี่ยนเป็น “หนานทาวดี” เป็นต้น การเปลี่ยนชื่อนี้ไปเป็นที่ยอมรับของกลุ่มผู้ต่อต้านส่วนใหญ่ซึ่งปฏิเสธกฎหมายของกองกำลังทหารในการเปลี่ยนชื่อประเทศแต่ฝ่ายเดียวและยังนิรสนกว่าชื่อนี้เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประเทศพม่า ในขณะกัสหประชาชาติยอมรับชื่อที่ถูกเปลี่ยนนี้และกล่าวถึงในฐานะประเทศเมียนมา ประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย และแคนาดา ก็เรียกประเทศนี้ว่า พม่า

ข่าวสารจากทีมบรรเทาทุกข์หลากหลายชาติพันธ์ ชาวเหล่านี้มาจากทีมบรรเทาทุกข์เพื่อมนุษยธรรมซึ่งประกอบไปด้วยชนกลุ่มน้อยจาก อะราคาน กะเหรี่ยง ฉิน, คะฉิ่น, กะเหรี่ยง, กะเหรี่ยงแดง, กะยัน (กะเหรี่ยงคอยาว), ลาหู่, มอญ, นากา, ปะโอ และไทใหญ่ในพม่า ภาพและเนื้อหาที่ถูกคัดสรรอยู่ด้านล่าง ซึ่งบรรดาทีมบรรเทาทุกข์ได้เสี่ยงชีวิตของพวกเขาเพื่อช่วยเหลือผู้พลัดถิ่น ผู้ถูกข่มเหงในพม่าและเพื่อรวบรวมข้อมูลเหล่านี้

ทีมบรรเทาทุกข์ช่วยทำคลอด ณ ที่หลบซ่อนภายในรัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า 2010

แม่ผู้คลอดลูกในที่หลบซ่อนหลังจากทหารพม่าขับไล่เธอออกจากบ้านของตนเอง เดือนกุมภาพันธ์ 2010

ทารกแรกเกิดที่ถูกทำคลอดโดยทีมบรรเทาทุกข์ กุมภาพันธ์ 2010

ทหารพม่าขนส่งเสบียงเพื่อโจมตีรัฐกะเหรี่ยง 2010

การรักษาพยาบาลและชมรมชีวิตที่ดี ระหว่างพันธกิจบรรเทาทุกข์แก่ชาวจีน ในภาคตะวันตกของพม่า

แพทย์ชาวคะฉิ่นจากทีมบรรเทาทุกข์รักษาชาวบ้านในภาคตะวันตกของพม่า ปี 2009

การเสี่ยงภัยและเสี่ยงโชค
เมื่อเราจะทำสิ่งดีอันใดก็ตาม เราก็ต้องเสี่ยง สำหรับเราความแตกต่างของการเสี่ยงภัย และการเสี่ยงโชค ก็คือ “การเสี่ยงโชคคือการที่เราตัดสินใจจะทำอะไรสักอย่าง แล้วขอพระเจ้าช่วยเราในการทำสิ่งนั้น แต่การเสี่ยงภัย คือการที่เราถามพระเจ้าถึงสิ่งที่พระองค์อยากให้เราทำ แล้วขอพระองค์ช่วยเราทำ” เราปรารถนาที่จะเชื่อฟังพระเจ้าเสมอเราจะเสี่ยงภัยเมื่อจำเป็น ชื่นชมยินดี และระแวงระวังเฉพาะแต่จิตวิญญาณของเรา —เดวิด ยูแบงค์

“ถ้าความปรารถนาสูงสุดของกับต้นคือการรักษาเรือให้ปลอดภัย เรือนั้นก็จะอยู่แต่ในท่าเรือตลอดกาล”
- เซนต์ โทมัส อควินาส
“ถ้าคุณอยากให้อุปกรณ์นั้นปลอดภัย คุณควรมั่นใจไว้ติดกับต่อม่อ”
- ปีเตอร์ ดอร์สัน ทหารเรือสหรัฐ

การให้อภัย
การให้อภัยมีความสำคัญมาก ต่อการเอาชนะความชั่วร้ายทั้งจากภายในและภายนอก ในภาษาไทย ความหมายของคำว่าไม่ให้อภัย คือ “การถือโทษ” ซึ่งเป็นภาพอันชัดเจนถึงความจริงที่ว่า เมื่อเราไม่ให้อภัยผู้อื่นทางความคิดและจิตใจเพราะสิ่งที่เขาได้กระทำ เราก็ได้ถือเอาการลงโทษนั้นไว้ภายในตัวเรา การไม่ยอมให้อภัย ยังทำให้เราไม่สามารถเอาชนะความชั่วร้ายได้อีกด้วย
- อรัญ ยูแบงค์

ทีมบรรเทาทุกข์เผ่า นากา มัง ปาโอ คาเรนนี่ คะฉิ่น ลาหู่ และกะเหรี่ยง ร่วมฝึกอบรมการเป็นผู้นำ การบรรเทาทุกข์ และการเป็นหนึ่งเดียวระหว่างเชื้อชาติ, พฤศจิกายน 2010

ทีมบรรเทาทุกข์ซึ่งมาจากหลายเผ่า ระหว่างการฝึก พฤศจิกายน 2010

ทีมบรรเทาทุกข์หลากหลายเชื้อชาติกลุ่มใหม่กำลังเคลื่อนย้ายผู้ป่วย พฤศจิกายน 2010

รับบัณฑิตสมาระหว่างการฝึก ทีมบรรเทาทุกข์

รายงานจากหัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์ รัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า

วันอาทิตย์ก่อนการสำเร็จการอบรมทีมบรรเทาทุกข์ใหม่ในเดือนธันวาคม 2009 สมาชิกจำนวนสองคนของทีมได้ขอรับบัณฑิตมา ซา คา ปอ หัวหน้าทีมและที่ปรึกษาชมรมชีวิตได้ช่วยผมทำพิธีให้รับบัณฑิตมาแก่พวกเขา เมื่อต้นปิ่นเขาเพิ่งจะถูกจับกุมโดยตัวแทนของกองทัพพม่าและหนีเอาชีวิตรอดมาได้หวุดหวิด หน่วยแนวหน้าเพื่อสันติภาพพม่า (Free Burma ranger) ประกอบด้วย 52 ทีมที่ต่างเชื่อชาติและความเชื่อ ทุกทีมสามารถเชื่อในสิ่งที่เขาคร่ำครวญ แต่ในฐานะที่ผมมีชีวิตอยู่ได้ด้วยความรักของพระคริสต์ ผมจึงเป็นพยานถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อผมให้กับลูกทีม ทีมของเรามีทั้งชาวพุทธ ผู้นำถือวิญญาณ และคริสเตียน แต่เราอยู่ร่วมกันด้วยสายสัมพันธ์ของความรักและปณิธานเดียวกันคือเพื่อเสรีภาพ ความยุติธรรม และการปรองดองในพม่า ชายทั้งสองที่ผมและ ซา คา ปอ ให้รับบัณฑิตมานั้นมาจากทางเหนือของพม่า

ชายคนแรกที่รับบัณฑิตมาชื่อว่า **ชาว เบว เซย์** เขาคือหัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์ทีมใหม่ซึ่งถูกงัดเมื่อเริ่มฝึก หมอช่วยรักษาเขา และเราอธิษฐานเผื่อเขา หลังจากนั้นเขาหายดีอย่างน่าอัศจรรย์และสามารถกลับมาฝึกต่อได้ทันทีวันนี้ หลังจากพิธีจบการศึกษา เขาชนะในการแข่งขันเข้าฝึก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการแข่งขันของ FBR ชายหนุ่มอีกคนชื่อ**ชาว ลา ล่า เซย์** ซึ่งเป็นสมาชิกของ FBR มายาวนานและยังเป็นที่ปรึกษาของชมรมชีวิตดี เขาเป็นเสมือนพี่ชายของเรา เขาช่วยดูแลรักษาของผมและลูก ๆ ระหว่างทำพันธกิจชีวิตที่ดี เราขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับชายทั้งสอง และที่ซา คา ปอ สามารถหลบหนีมาได้ เรายังขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับชีวิตของพวกเขาแต่ละคนที่สละแล้วเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น

พิธีบัณฑิตมาของ ชาว ลา ล่า เซย์ และ ชาว เบว เซย์

หนึ่การจับกุม

ขอบคุณพระเจ้าและทุกคนที่ให้โอกาสผมแบ่งปันเรื่องราว ผมถูกจับกุมโดย DKBA กองกำลังกะเหรี่ยงพุทธเพื่อประชาธิปไตย ซึ่งเป็นตัวแทนของกองทัพพม่า ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2009 เพื่อนคนหนึ่งของผมได้รับข่าวว่ากองทัพ DKBA กำลังเดินทางมาและอาจจะพบตัวเขา ด้วยความกลัว เขาจึงส่งผมไปแทน เขาบอกผมว่าไม่มีอะไรต้องกังวลเพราะทหารเหล่านี้เป็นเพื่อนของเขา ดังนั้นผมจึงไปพบพวกเขาราวหกโมงเย็นและถูกจับกุมทันที ตอนแรกเพื่อนของผมบอกว่าพวกเขามีกันแค่สองคนกับปืนไรเฟิลอีกห้ากระบอก แต่เมื่อผมไปถึง พวกเขา มีกันกว่ายี่สิบคนพร้อมอาวุธครบมือ ถือปืนไรเฟิลเล็งมาที่ผม ผมถูกสั่งให้นั่งลงแล้วก็ถูกจับมัด ผมเป็นคริสเตียน ผมจึงอธิษฐานทันทีที่พวกเขาเข้ามาและพูดว่าจะยิงหากผมหลบหนี ราวเที่ยงคืนมีเพื่อนและชาวบ้านบางคนมาเยี่ยมผม เนื่องจากพวกเขาได้จับเพื่อนของผมอีกสี่คนมาด้วย วันต่อมาเขาถามผมว่าผมเป็นสายให้กับ KNLA (กองกำลังปลดปล่อยแห่งชาติกะเหรี่ยง) หรือไม่ ผมบอกเขาไปว่าผมทำพันธกิจอยู่ในกองพันที่ 103 หลังจากนั้นเราถูกนำตัวไปยังหุบเขาแห่งความตาย ที่ซึ่งไม่มีใครรอดชีวิตได้ เราทั้งห้าถูกขังในห้องที่เล็กเสียจนยืนไม่ได้

เรานอนกันบนพื้นและไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปไหนนอกเสียจากเข้าห้องน้ำ พวกเขาทานข้าวกันเหนือศรีษะของเราและบ่อยครั้งก็เทน้ำรดเรา พวกเขาเรียกเงินสองแสนบาทจากเราเพื่อจะปล่อยให้เราหลบหนี แต่ไม่มีใครเลยที่มีเงินจำนวนนั้น วันหนึ่ง เขาบอกให้ผมพาครอบครัวของผมมาเพื่อผมจะถูกปล่อยจากคุก ภรรยาและลูก ๆ ของผมจึงมาอยู่กับผมซึ่งกับกลายเป็นว่าพวกเขาเป็นตัวประกันที่ทำให้ผมไม่สามารถหลบหนีเวลาออกไปทำงานกับ DKBA ผมกลายเป็นทาสของพวกเขา เพราะ DKBA ติดตามผมไปทุกที่แม้กระทั่งเมื่อผมต้องไปโบสถ์ หลังจากนั้นพวกเขา ก็เริ่มไม่ค่อยตามติดผม การที่ครอบครัวของผมชนข้าวของมาด้วยแสดงให้เห็นว่าเขาเชื่อใจว่าเราจะไม่หลบหนี เมื่อลูก ๆ ของผมครบเกณฑ์เข้าโรงเรียน ผมขอให้ส่งตัวลูก ๆ ไปเรียนที่ประเทศไทย และพวกเขาก็อนุญาต ภรรยาของผมไปส่งลูก ๆ เข้าเรียนและไปเยี่ยมพวกเขาบ่อย ๆ สองเดือนนับจากที่ครอบครัวของผมย้ายมา และนับเป็นเวลาสามเดือนนับจากถูกจับกุม เราก็ตัดสินใจหนี

วันหนึ่งผมบอกภรรยาที่กำลังจะไปเยี่ยมลูก ๆ ไม่ให้กลับมา แล้วผมจึงหนีตามเธอไปในวันรุ่งขึ้น ทั้งข้าวของของเราไว้กับพวก DKBA ครอบครัวของผมต้องอาศัยกับเพื่อนของเราหลายต่อหลายคืน เรายัง DKBA ตามหาตัวเราแม้กระทั่งในประเทศไทย หลังจากนั้นพวกเขาก็จะความพยายามค้นหา ปัจจุบันผมและครอบครัวอาศัยในค่ายผู้อพยพ ผมทำงานเป็นคิษยาภิบาลและทีมบรรเทาทุกข์ **ผมเชื่อในพระเจ้าและสรรเสริญพระองค์สำหรับอิสระภาพโปรตุเกสถึงผมในคำอธิษฐาน**

– ซา คา ปอ

เรื่องราวของเานวหน้าในเรือนจำ

เพื่อนที่รัก

นี่คือเรื่องราวของเพื่อนที่แสนดีและผู้ร่วมทีมแนวหน้าเพื่อเสรีภาพพม่าของเรา เขามีชื่อว่า โซ เนียง เขาเป็นผู้นำและผู้ประสานงานของทีม FBR ชาวอะราขานสามทีมที่ให้การช่วยเหลือแก่ผู้พลัดถิ่นในรัฐอาระขาน เขาได้เข้าร่วมฝึกฝนเมื่อปี 2002 ด้วยความช่วยเหลือที่ได้รับเพียงเล็กน้อย เขาได้ฝึกทีมบรรเทาทุกข์อีกสามทีมขึ้นด้วยตัวเอง และยังทำพันธกิจบรรเทาทุกข์อีกมากมายเพื่อช่วยเหลือชาวอะราขานที่ถูกโจมตีโดยทหารพม่า

ในปี 2007 โซ เนียง ถูกจับกุมที่ชายแดนระหว่างบังกลาเทศและอินเดีย เขาถูกขังคุกในบังกลาเทศกว่า 11 เดือนเนื่องจากเขาให้ความช่วยเหลือแก่นักข่าวเพื่อทำข่าวรายงานถึงสถานการณ์ผู้อพยพในรัฐอาระขาน เขาได้เสร็จสิ้นภารกิจคุ้มกันนักข่าวระหว่างพันธกิจบรรเทาทุกข์ในพม่า ขณะกำลังขนถ่ายอุปกรณ์ถ่ายภาพของนักข่าวข้ามพรมแดนบังกลาเทศ เขาถูกจับกุมด้วยข้อหาลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

เราอธิษฐานเผื่อเขา เราประท้วง และนักข่าวยังจ่ายค่าปรับแทนเขาสิบเอ็ดเดือนต่อมาเขาถูกปล่อยตัวและเขาก็กลับเข้าไปช่วยเหลือคนในรัฐอาระขานที่ถูกทหารพม่าโจมตีทันทีที่ได้รับอิสระ หลังจากนั้นเขาช่วยเราประสานงานการอบรมหน่วยแนวหน้าในภาคตะวันตก เช่นที่มคะฉิ่น และฉิน เราพบกันเมื่อปี 2008 และผมพูดกับเขาว่า “ผมเสียใจจริง ๆ ที่คุณต้องถูกขังคุก เราอธิษฐานเผื่อคุณและพยายามอย่างดีที่สุด แต่เรากียังเฝ้าคุณออกคุก็ได้ช่วยเหลือเกิน”

“คนบางคนทำเรื่องผิดพลาดครั้งแล้วครั้งเล่าแล้วยังคิดว่า แค่อธิษฐานพระเจ้า มันก็จะไม่เป็นไร แต่สำหรับผม ถ้าเราเชื่อในพระเจ้า เราก็คควรทำตามแบบแผนที่พระคัมภีร์ให้ไว้ นั่นคือสิ่งที่พระเยซูคริสต์และสำคัญยิ่งสำหรับอนาคตและความหวังของเรา”

- โซ เนียง

โซ เนียง ตอบผมว่า “อย่ากังวลเลย เพราะนั่นเป็นประสบการณ์ที่ดีสำหรับผม มันเป็นโอกาสดี เมื่อเขาฝากผมเข้าคุกผมก็อธิษฐานทันทีและได้รู้จักนักโทษคนอื่น ๆ ผมให้กำลังใจพวกเขาและบอกพวกเขาว่ายังมีสิ่งที่ก่อประโยชน์มากมายที่สามารถทำได้จากในคุก ผมบอกพวกเขาว่าเราไม่ควรท้อถอย และควรจะทำให้ดีที่สุด ผมให้กำลังใจนักโทษชาวอาระขาน ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและรวมกลุ่มพวกเขา เราสร้างเครือข่ายข้อมูลที่ดีในคุกและรวบรวมเหล่านักโทษเป็นกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อรอวันที่พวกเขาออกจากคุก เราชักชวนพวกเขาหลายคนมาร่วมกับกองกำลังต่อต้านของอาระขาน พวกเขาเริ่มมีความสุขและความหวังในชีวิตมากขึ้น เห็นได้จากทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปของพวกเขาและปัญหาที่ลดลงของพวกนักโทษ ผู้คนรู้สึกดีใจมากจนให้ผมอยู่ห้องส่วนตัวพร้อมทีวี และยังให้ผมใช้โทรศัพท์ส่วนตัวอีกด้วย เราได้เห็นพระเจ้าทรงดูแลผมและผมได้ใช้เวลานี้ชื่นชมใจคนอื่น ๆ ที่อยากทำงานเพื่อสร้างเสรีภาพในพม่า ขอบคุณที่อธิษฐานเผื่อ พระเจ้าทรงใช้เวลาที่ถูกคุมขังของผมเพื่อการดี”

ผมอยากจะแบ่งปันเรื่องนี้เพราะมันให้แรงบันดาลใจและช่วยให้ผมใช้ชีวิตอย่างมีความเชื่อมากขึ้นว่าพระเจ้าสามารถกระทำให้เกิดสิ่งดีในทุกสถานการณ์ ผมยังอยากให้คนรู้จักด้วยว่าคุณกำลังให้ความช่วยเหลือคนที่ตีเพียงไร และแสงแห่งความรัก ความเชื่อ และความกล้าหาญ กำลังส่องสว่างในพม่า

ขอบคุณและขอพระเจ้าอวยพร
 -ผู้นำทีมบรรเทาทุกข์ ครอบครัว และเหล่าแนวหน้าเพื่อเสรีภาพพม่า

ผู้สีกัยฉลองคริสต์มาสร่วมกับแวนทหน้า

25 ธันวาคม 2009 รัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า

ถึงเพื่อนที่รักทุกคน

สุขสันต์วันคริสต์มาสจากอำเภอ ตองอู รัฐกะเหรี่ยงเหนือ ประเทศพม่า เรายังคงอยู่ที่นี้เพราะทหารพม่าโจมตีชาวบ้านมากขึ้น เราเฝ้าเวรยามระหว่างที่ทีมของเรารักษาผู้ป่วยและทำกิจกรรมของชมรมชีวิตดี บริเวณนี้ของอำเภอตองอู อยู่ตรงชายแดนระหว่างพื้นที่สีดำและสีน้ำตาล เราอยู่กับกลุ่มผู้พลัดถิ่นกลุ่มสุดท้ายก่อนที่จะทหารพม่าจะเข้ายึดครองพื้นที่นี้ทั้งหมด

พื้นที่สีดำคือบริเวณที่กองทัพพม่ากำหนดให้เป็นเขตยิงได้อย่างอิสระ ที่ซึ่งชาวบ้านผู้ไม่ยอมอยู่ใต้อาณัติของทหารพม่าจะต้องถูกไล่ล่าโดยกำลังทหาร ขณะที่**พื้นที่สีน้ำตาล**คือบริเวณที่กองทัพพม่าเข้าควบคุมแต่ยังคงถูกต่อต้านจากการเคลื่อนไหวใต้ดิน **พื้นที่สีขาว** คือบริเวณที่ทหารพม่าสามารถควบคุมได้อย่างสมบูรณ์

สัปดาห์ที่ผ่านมา ชาวบ้านกว่า150 คนจากหมู่บ้านภายในพื้นที่สีน้ำตาลที่ถูกทหารพม่ายึดครองและอยู่ถัดจากเราไปเพียง 2 ไมล์ (3 กิโลเมตรกว่า) ถูกบังคับให้ทำงานแบกหาม เราพยายามเข้าไปใกล้มากที่สุดและบันทึกภาพพวกเขาขณะแบกหามอยู่ในค่ายทหารพม่า พวกเขาหารักกันเส้นทางโดยยิงปืนไรเฟิล ปืนกล และปืนครก ตลอดเวลาเพื่อข่มขู่ชาวบ้านและป้องกันการถูกข่มขู่โดยกลุ่มต่อต้าน เมื่อสองวันก่อนกลุ่มต่อต้านได้ช่วยเหลือชาวบ้านที่พลัดถิ่นโดยยิงปืนเข้าไปในหุบเขา ซึ่งทำให้ทหารพม่าตอบโต้อย่างรุนแรงทันทีโดยการยิงปืนครกจากค่ายทหารใกล้ๆ เป็นผลให้กระสุนปืนตกลงที่กองทัพอของพวกเขาเอง และผู้ต่อต้านสามารถระงับการรุกรานของทหารพม่าได้ในวันนี้

ที่ค่ายของเรา แม่และลูกสาวของเธอซึ่งรู้จักกับเรามาห้าปีได้เข้ามาพูดคุยกับผมด้วยรอยยิ้มและความเข้มแข็ง เธอเป็นภรรยาของหัวหน้ากลุ่มต่อต้านในพื้นที่ซึ่งถูกจับและสังหารเมื่อปีก่อน เมื่อเราคุยกันเธอทั้งสองต่างร้องไห้สะอึกสะอื้น ผมนั่งอยู่ที่นั่นกับพวกเขา วางมือบนพวกเขาและอธิษฐานเพื่อ

เรามอบข้าวสารให้พวกเขา แล้วผมก็จำได้ว่าเรายังมีกำไลลูกบิดของชมรมชีวิตดีเหลืออยู่ ผมมอบมันให้กับลูกสาววัยสิบสี่ปีของเธอและเล่าความหมายของลูกบิดแต่ละเม็ด ลูกบิดสีดำคือความบาป คือการที่พ่อของเธอถูกฆ่า แต่พระเจ้าทรงควบคุม การแก้แค้นเป็นของพระเจ้าและพระองค์จะทรงกระทำ ขณะเดียวกันเรารู้สึกว่าทหารพม่าก็เป็นลูกของพระเจ้าและพวกเขากำลังต้องการให้เราอธิษฐานเพื่อ เวลานั้นเรารู้สึกถึงการปลอบประโลมใจที่มาจากพระเจ้า และเราก็กังวลด้วยเสียงหัวเราะขณะที่ผมถ่ายรูปของพวกเขา

Zones of Control in Burma

แรงงานหญิงที่ถูกบังคับให้แบกหามเพื่อกองทัพพม่า รัฐกะเหรี่ยงเหนือ, 23 ธันวาคม 2009

หญิงม่ายกับลูกสาว, ธันวาคม 2009

เด็กหญิงที่ชื่อของเธอแปลว่า ดอกไม้ กลางคืน วัย 15 ปี เพิ่งจะไปโรงเรียนได้สองปีเพราะการสู้รบและการอพยพหลบหนี เธอและทุกคนที่นี่กำลังขาดแคลนอย่างหนักในหลาย ๆ ด้าน

วันนี้เป็นวันคริสต์มาสและเราจัดการนมัสการเพื่อผู้อพยพที่นี่ เราหวังที่จะเข้าไปใกล้กิจกรรมของชมรมชีวิตดีให้มากกว่านี้แต่ทหารพม่ากำลังปะทะกันหนักขึ้นและทวีจำนวนทหารไล่หลังเรา เราจะอธิษฐานและวางแผนที่จะใช้ทีมของเราเพื่อช่วยเหลือ เรายังหวังจะได้ติดต่อกับครอบครัวของผวก่อนปีใหม่และสมาชิกทีมของเราที่เดินทางตามหลังเรามา 2-3 วัน อย่างไรก็ตามเราจะทำมันอย่างค่อยเป็นค่อยไป

ผมตระหนักได้ว่าทั้งพวกเราที่อยู่ที่นี่และคุณซึ่งอยู่ห่างไกลล้วนเป็นการคำตอบที่พระเจ้าประทานต่อคำอธิษฐานของคุณเหล่านั้น แม้เราจะไม่ตีพร้อมแต่พระเจ้าทรงใช้สิ่งที่ยอมให้พระองค์ทรงใช้และสร้างความแตกต่างอันหนึ่งวันหรือพระองค์ผ่านทางพวกเขา ชัยชนะของพระเจ้าจะมานั่นเอง ชีวิตของเราจึงได้รับการเติมเต็มและสิ่งที่ผมคุณค่าอย่างแท้จริงจะถูกเก็บรักษาไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ผมนึกถึงเนื้อร้องในบทเพลงหนึ่งที่ว่า”พระเจ้าทรงเป็นศิลามั่นคง (how firm a foundation)” เพลงนี้อธิบายถึงสิ่งที่จิตวิญญาณของผมรับรู้และถือเป็นของขวัญแห่งความหวัง ความชื่นชมยินดี และความเข้มแข็ง ณ ปัจจุบัน

1. ความเชื่อศษย์พระเยซูตั้งอยู่บนโอวาทพระองค์ทรงประสาทเป็นรากฐานความศรัทธา

ไม่มีคำอื่นใดจะไว้วางใจได้เช่นนี้ เพราะว่าพระคัมภีร์ได้สอนชี้ทางรอดบาป

2. อย่างลัวะไรเลยพระเยซูทรงอยู่ด้วยทรงช่วยและคุ้มครองป้องกันภัยอันตรายพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ประทานฤทธิ์อำนาจ ให้ท่านเกิดสามารดได้มีชัยแก่หมู่มาร

3. พระเจ้าส่งตัวท่านไปทำงานต่ำบลใดไม่ควรกังวลใจเพราะพระเจ้าทรงอยู่ด้วยมาตรแม้จะยุ่งยากหรือลำบากเพียงไรพระองค์ทรงจัดให้ลุสสบายตามสมควรพระองค์ทรงจัดให้ลุสสบายตามสมควร

4. วิญญาณที่อาศัยอยู่ในองค์พระเยซูพระองค์ทรงอุ้มชูไม่ทอดทิ้งให้ศัตรูถ้าแม้มีมารร้ายอยากทำลายวิญญาณนั้นพระองค์ทรงประคองไม่ทอดทิ้งเราเดียวดาย พระองค์ทรงประคองไม่ทอดทิ้งเราเดียวดาย.

ดอกไม้กลางคืน วัย 15 ช่อนตัวอยู่ในอำเภอตองอู รัฐกะเหรี่ยง ในวันคริสต์มาสอีฟปี 2009

แพทย์กำลังรักษาผู้อพยพในที่ลี้ภัย

ขอพระเจ้าอวยพรทุกคน
-หัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์, ครอบครัว และทีมแนวหน้าเพื่อเสรีภาพพม่า
รัฐกะเหรี่ยงเหนือประเทศพม่า คริสต์มาส 2009

ในวันที่ 14 กันยายน 2010 ทหารพม่าได้ฆ่าหนึ่งในสมาชิกทีมบรรเทาทุกข์ไทยใหญ่ของเราขณะที่เขากำลังให้การช่วยเหลือชาวบ้านในรัฐไทยใหญ่ ประเทศพม่า สาย ยอด (นามสมมุติเพื่อความปลอดภัย) ถูกยิงจากทางด้านหลังและถูกสังหารโดยทหารพม่ากองพัน IB 99 MOC 17 ที่นำทัพโดย ออง ทาน ไท

สาย ยอด เป็นตากล้องมือดีและยังเป็นสมาชิกชมรมชีวิตดีผู้สนใจพันธกิจเด็ก เขาเป็นคนใจดี เปี่ยมด้วยรอยยิ้ม และรักคนอื่น เขาอดทนต่อความยากลำบากโดยไม่บ่นและรักเด็กมาก เขาเป็นคนทำงานหนัก เข้มแข็ง และไม่เคยยอมแพ้ คนที่สาย ยอด เคยช่วยเหลือได้จัดงานศพให้กับเขา ทีมยังคงมุ่งหน้าทำพันธกิจบรรเทาทุกข์ต่อไป เราจะช่วยเหลือครอบครัวของเขาอย่างดีที่สุดและเราซาบซึ้งที่ทานอธิษฐานเผื่อ

เราคิดถึงสาย ยอด แต่เราหวังว่าจะได้พบเขาในที่ซึ่งน้ำตาทุกหยดจะถูกเช็ด “ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน” ยอห์น 15:13

ขอบคุณพระเจ้าและขอพระเจ้าอวยพร
แนวหน้าเพื่อเสรีภาพพม่า ทีม ไทยใหญ่

สาย ยอด สมาชิกทีมบรรเทา
ทุกข์ชาวไทยใหญ่สวมหมวกสีเขียว เขาถูกสังหาร
ในวันที่ 12 กันยายน 2010

ทหารว้าร้องเพลงพระทรงบังเกิด โลกจงยินดี มิถุนายน 2010

เด็กๆ ชาวว้า ลาหู่ และไทใหญ่ กับที่ปรึกษาชมรมชีวิตดี มิถุนายน 2010

เด็กชาว ว้า ลาหู่ และไทใหญ่ รับของขวัญจากชมรมชีวิตที่ดี มิถุนายน 2010

แพทย์ชาวกะเหรี่ยงกำลังผ่าตัดหญิงชาวว้า มิถุนายน 2010

ผู้เชื่อใหม่ชาววา และการรักษาพยาบาล ในรัฐไทยใหญ่ตอนใต้ สิงหาคม 2010

ท่ามกลางสงครามระหว่างชาววากับสภาพัฒนาเพื่อสันติภาพแห่งรัฐ (SPDC) และความจริงที่ประชากรกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ของชาววานับถือวิญญาณ แต่คริสตจักรวาก็ยังคงเติบโต ระหว่างเดือนมิถุนายนและกรกฎาคม 2010 คิษยาภิบาลชาว วา และทีมว่าคริสเตียนได้ให้บำบัดสมาแก่ผู้เชื่อใหม่ชาววากว่า 301 คนในรัฐไทยใหญ่ ประเทศพม่า

นี่เป็นพื้นที่ซึ่งชาววาถูกบังคับขับไล่ให้มาตั้งรกราก พวกเขามีความต้องการการช่วยเหลือทั้งทางจิตวิญญาณ การแพทย์ และการศึกษา คริสตจักรว่าได้ทำงานกับชาววาและผู้นำในพื้นที่นี้ กระทั่งสามารถสร้างความสัมพันธ์ใหม่ๆ ที่ดีขึ้นได้ ภาพด้านล่างคือพิธีรับบัพติสมาและการนมัสการซึ่งนำโดยทีมชาววา

ภาพบนซ้าย
พิธีรับบัพติสมา
ผู้เชื่อใหม่ชาววา
สิงหาคม 2010

ภาพล่างขวา
ผู้เชื่อชาววาที่
คริสตจักร
สิงหาคม 2010

หมู่บ้านชาววา
ที่รัฐไทใหญ่
ทางตอนใต้

“ฉันจะทำอะไรได้? พวกเขาดายเสียแล้ว แต่อย่างน้อยพวกเขาก็เป็นอิสระ
เราอยากให้ลูกๆ ยังอยู่กับเรา แต่อย่างน้อยพวกเขาก็เป็นไท”

-นาว ปา ลาร์ แม่ชาวกะเหรี่ยงที่ลูกชายวัยห้าเดือนและลูกสาววัยห้าขวบถูกสังหาร ณ จุดปะทะโดยการปะทะ

เด็ก ๆ ถูกสังหารโดยทหารพม่าในเดือน มีนาคม 2010
เมือง เลอ ดอ อำเภอยะเยิงเลบีน รัฐกะเหรี่ยงตะวันตก

ในวันที่ 22 มีนาคม นาว ปา ลาร์ และลูก ๆ ถูกทหารพม่ากองพันที่ 306 โจมตีขณะเดินทางกลับจากการไปเยี่ยมพ่อแม่ เธอแบกลูกชายและจู๋มลูกสาววิ่งหนีทว่าทั้งหมดไม่เล็ดลอดวิถีกระสุน หนูน้อย นาว ปาว โบ วัยห้าขวบถูกยิงที่ศีรษะและเสียชีวิต ส่วน ทารกชาย ปลา ฮู วัยห้าเดือนถูกยิงเสียชีวิตคาแผ่นหลังของผู้เป็นแม่ เธอและลูกชายซึ่งถูกยิงที่ท้องหลบหนีไปได้แต่ลูกชายก็เสียชีวิตภายในสองชั่วโมงครึ่งถัดมา

ในการโจมตีครั้งเดียวกันนั้น นาว ลา พเวย์ ชาวบ้านวัย 37 ปีอีกคนหนึ่งถูกยิงที่หลังและเสียชีวิต

ผู้เป็นแม่บอกแก่เราว่า “ฉันพยายามจู๋มลูกสาวและดื่มน้ำเธอ แต่เธอตายเสียแล้ว ฉันจึงต้องทิ้งเธอไว้กลางทาง พอพวกทหารพม่ากลับไปเราเจอศพเธอถูกพวกนั้นทิ้งไว้ในพรงหญ้า พวกเขายึดเอาต่างหูของเธอไปด้วย ฉันจะทำอะไรได้ พวกเขาดายเสียแล้ว แต่อย่างน้อยพวกเขาก็เป็นอิสระ เราอยากให้ลูก ๆ ยังอยู่กับเรา แต่อย่างน้อยพวกเขาก็เป็นไท.”

ทหารพม่ายังเผาบ้านเรือนอีก 9 หลังขณะที่ชาวบ้านที่หลบหนีไปได้ พวกเขายังกระหน่ำบ้านลิบเอ็ดหลัง ซึ่งหกในลิบเอ็ดพังราบเป็นหน้ากลอง นับจากการโจมตีครั้งนี้ซึ่งเริ่มในเดือนมกราคม 2010 เป็นเหตุให้มีผู้พลัดถิ่นมากกว่า 3000 คน

นาว ปา ลาร์, แม่วัย
26 ที่ลูกๆ ถูกยิงเสียชีวิต เธอถูกยิงที่ท้อง

ภาพบน นาว ปาว โบ
เด็กหญิงวัย 5 ขวบ
ที่ถูกฆ่าโดยทหาร
พม่า

ภาพล่าง นาว ลา
พเวย์ หญิงวัย 37 ที่
ถูกยิงเสียชีวิตโดย
ทหารพม่า

😊 ชมรมชีวิตดี

ชมรมชีวิตที่ดีรับแรงศรัทธา
จากพระคำของพระเยซูคริสต์
ในยอห์น 10:10

ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อฆ่า ลัก
และทำลายเสีย เรามาเพื่อเขา
ทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้
อย่างครบบริบูรณ์

คำว่าครบบริบูรณ์นั้นช่างยิ่งใหญ่และสมบูรณ์ มีเพียงแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถตอบสนองความต้องการของเราได้อย่างแท้จริง และไม่ว่าทางใดก็ตามที่เราสามารถกระทำได้ เราหวังที่จะนำความรักและความเชื่อไปพร้อมกับเครื่องมือสำหรับการมีชีวิต ร่างกาย และจิตวิญญาณที่ดี ซึ่งหมายรวมถึงการสอนพระคัมภีร์ การรักษาทางการแพทย์ เกมสันทนาการ และอุปกรณ์การสอนในโรงเรียน

การบริจาคเขียนโดย คิม คิงซิล

ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อฆ่า ลัก และทำลายเสีย

ขโมย = หมายถึงขาด และผู้ต่อต้านคนของพระเจ้า ซึ่งได้แก่คนอ่อนแอ คนยากไร้ เด็กกำพร้า แม่ม่ายและคนต่างด้าว
วัตถุประสงค์ = เพื่อ ขโมย ทำลาย และฆ่า แม้ว่าจะทำให้เกิดลูกกำพร้า หญิงม่าย และคนต่างด้าว

เรามาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์
เรา = คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสละพระชนม์ของพระองค์และเป็นขึ้นมาจากความตาย
วัตถุประสงค์ = เพื่อให้ชีวิต และให้อย่างครบบริบูรณ์

หลังจากการศึกษาพระคัมภีร์ข้อนี้เราสรุปได้ว่า แม้ว่าจะเผชิญโศกนาฏกรรมร้ายแรงที่สุดในชีวิตและประสบการณ์อันเขย่าขวัญ เราเชื่อหรือไม่ว่าพระเจ้าเป็นพระเจ้าที่ไว้วางใจได้และทรงมีสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อเรา จัดเตรียมไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์?

หากท่านอยากกระโดดข้ามสิ่งของเพื่อชมรมชีวิตดี ทางหนึ่งซึ่งสามารถทำได้คือการรวบรวมสิ่งของจำเป็นสำหรับเด็กๆ หรือแม่และเด็กทารก กับบรรดาทุกขังจัดสิ่งของเหล่านี้แก่บรรดาผู้พลัดถิ่น

สิ่งของสำหรับเด็ก

- แปรงและหวีขนาดเล็ก
- วิกาบินชนิดเคียว 1 กระปุก
- แปรงฟันเด็กสองอัน
- กรรไกรตัดเล็บอันเล็ก 1 อัน
- ของเล่นอันเล็กๆ 1 ชิ้น
- ภาพของคุณ
- โปสการ์ดจากเมืองของคุณพร้อมข้อพระคัมภีร์

ชุดสิ่งของสำหรับเด็ก

- กรรไกรตัดเล็บอันเล็ก 1 อัน
- วิกาบินรวมสำหรับแม่
- วิกาบินรวมสำหรับการก (ชนิดไม่ต้องเขี่ย)
- ชุดเด็กสองชุดซึ่งประกอบไปด้วยหมวก ถุงมือ เสื้อ (แบบที่ปิดกางเกง) กางเกง
- ยางกัด
- รูปถ่ายของคุณ
- โปสการ์ดจากเมืองของคุณพร้อมข้อพระคัมภีร์

ขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือของท่านในการส่งสิ่งของเหล่านี้แก่เรา ในขณะที่ยังไม่สามารถที่จะส่งของบริจาคขนาดใหญ่ไปยังประเทศไทยได้ ขอความกรุณาส่งมาในกล่องของขั้วหรือกล่องพลาสติกมาตรฐานพร้อมฉลากว่า ของใช้ในบ้านหรือของใช้ส่วนตัว ลงในแบบฟอร์มบุคลากร กรุณาส่งมาที่ทางอากาศ

สำหรับสหรัฐอเมริกาขนาดโดยรอบกล่องต้องไม่เกิน 79 นิ้ว มายังคริสตียนทาวน์ยิวชาวเมมา (CCB) เลขที่ 14 แมจิจ ธิยองโกเม 50290 ประเทศไทย (โดยระบุข้างกล่องว่า GLC/ชมรมชีวิตที่ดี)

ชีวิตที่ครบบริบูรณ์ในเมมา

โท ฮู เป็นเด็กชายวัย 11 ขวบที่ดูเหมือนเพียง 9 ขวบเท่านั้น เขาผอมบางมากแต่มีดวงตาที่เปล่งประกาย บ้านของเขาถูกเผาทำลายเมื่อสองเดือนก่อน ผมเดินทางไปพบเขาเพื่อฟังเรื่องราวจากปากของเขาเอง หนึ่งในสัปดาห์ถัดมาหลังจากที่เราคุยกับเขา เขาและครอบครัวก็ต้องหลบหนีอีกครั้ง เพราะทหารพม่าส่งหน่วยลาดตระเวนเข้ามาในหมู่บ้านอีกครั้ง

ดา วา อายุ 19 ปีและเพิ่งจะเรียน ป.1 ทั้งพ่อและแม่ของเธอถูกฆ่าเมื่อเธออายุได้เพียง 5 ขวบ ปีนี้เธอวิ่งหนีการโจมตีของพวกทหารพม่ามาแล้วนับสิบครั้ง เวลาที่เหลือของเธอก็หมดไปกับการหาอาหารจนเจือจางจนเกินไป เธอไม่มีเวลาจะเข้าโรงเรียน ตอนนี้เธออาศัยอยู่ที่กองบัญชาการของเมืองและกองกำลังกะเหรี่ยง KNU ส่งเสียเธอเข้าโรงเรียน

นี่เป็นตัวอย่างนักเรียนสองคนจากจำนวนทั้งหมด 3,000 จากโรงเรียนกว่า 50 แห่ง ที่มาร่วมกับชมรมชีวิตที่ดี ทางตอนเหนือของรัฐกะเหรี่ยง ในเดือนมกราคม จากโรงเรียนทั้งหมด 54 แห่ง มีเพียง 3 แห่งที่เป็นโรงเรียนมัธยม ปลายสิบแห่งเป็นโรงเรียนมัธยมต้น ส่วน 41 โรงเรียนที่เหลือเป็นโรงเรียนระดับประถม โดยส่วนใหญ่แล้วพวกเขาก็จบการศึกษาเพียงแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่หก เพราะโรงเรียนถูกโจมตีโดยทหารพม่า เพราะความเจ็บไข้ได้ป่วยที่ไม่ได้รับการรักษา เพราะความอดอยากและต้องหาอาหารประทังชีวิต นี่ไม่ใช่แค่ความเสี่ยงในเรื่องการศึกษา แต่หมายถึงความหวังถึงอนาคตที่ดีกว่าของพวกเขาอยู่ในความเสี่ยงเช่นกัน

แต่เรากลับไม่พบความสิ้นหวังเลย ทุกที่ที่เราไปเราพบรอยยิ้ม ทักทาย ความชื่นชมยินดี และบางครั้งเราได้รับของขวัญอีกด้วย ผมคิดถึงสัปดาห์ที่ 23 ที่ว่า พระองค์ทรงจัดสำรับแก่ข้าพระองค์ ต่อหน้าต่อตาศัตรูของข้าพระองค์ และผมตระหนักว่าพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมเช่นนั้นจริงๆ

เราได้รับสิ่งดีมากเกินพรรณนาเช่น อาหาร การสามัคคีธรรมและการแบ่งปัน ในขณะที่ศัตรูของเราอยู่ห่างออกไปแค่เพียงชั่วโมงเดียว เป็นเรื่องดีที่ความชื่นชมยินดีนั้นเป็นของแท้ ความสนุกสนานของเราเป็นจริงและวันเวลาที่เรียกว่าได้สวมบุรณแบบเพราะความดีไม่อาจถูกลบเลือนด้วยการปรากฏตัวของศัตรูของเรา ความชื่นชมยินดี ความเชื่อ และความกล้าหาญที่คำจูงเราถือเป็นหัวใจของการอดทนและช่วยให้ผู้คนที่ไม่สิ้นหวัง ไม่ล้มเลิก แม้จะอยู่ท่ามกลางสงครามมากกว่า 60 ปี เราคิดว่ายังมีศัตรูอีกชนิดหนึ่ง เพราะเส้นกั้นระหว่างความดีและความชั่วในตัวแต่ละคนนั้นเป็นเพียงเส้นบางๆ เท่านั้น เราจะต้องต่อสู้ในเรื่องนี้ แต่ผมเชื่อว่าพระเจ้าจะยังจัดเตรียมสำรับแก่เราแม้ต่อหน้าต่อตาศัตรูของเรา แม้ในหัวใจที่ถูกโจมตีหรือชีวิตที่ถูกกระหน่ำซ้ำของเรา พระเจ้าทรงประทานสิ่งที่ให้เรากระทำและกำลังที่เราจะทำได้ด้วย ช่างเป็นเรื่องน่าพิศวงแต่ก็เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีที่หนึ่งในสำรับที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เราคือความหวังใจของเราที่จะต่อต้านศัตรูด้วย ผมขอเป็นกำลังใจให้พวกคุณต่อสู้แม้ว่าผมอาจจะล้มเหลวทุกวัน ทุกชั่วโมง แต่ผมรู้ว่าการต่อสู้ยังคงมีอยู่ และสงครามครั้งนี้เป็นของพระเจ้า

ขอบคุณที่อยู่ในสงครามนี้กับเรา
ขอพระเจ้าอวยพร
ผู้นำชมรมชีวิตดีและแนวหน้าเพื่อเสรีภาพพม่า

ภาพบน: เด็กๆ กว่า 500 คนมาร่วมกิจกรรม ในเดือนธันวาคม 2009

ภาพกลาง: แพทย์สอนเรื่องสุขภาพ และโภชนาการให้กับเด็กๆ ในชมรมชีวิตดี

ภาพล่าง: กิจกรรมของชมรมชีวิตที่ดี

ทู ทู เอ การสื่อสารและสมาชิกชมรมชีวิตที่ดี

ทู ทู เอ เข้าร่วมกับ FBR ตั้งแต่ปี 2007 เขาเป็นชายหนุ่มวัย 26 ปีที่แต่งงานและมีลูกสาวเล็ก ๆ สองคน เขาได้รับคัดเลือกให้เข้ารับการศึกษาต่อแต่เขากลับเลือกที่จะรับใช้ชุมชนก่อนที่จะจะไปศึกษาต่อ เขาเข้าร่วมกับ FBR ด้วยทักษะภาษาอังกฤษที่ดี ความรู้ทางวิชาการ และความสามารถทางเทคโนโลยี ขณะนั้นเขาจบการศึกษาหลักสูตรเสริมทักษะผู้นำทั้งด้านการจัดการ การเสนอผลงาน และการแสดง เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ทู ทู เอ มีหน้าที่รับผิดชอบหลายด้านในทีมบรรเทาทุกข์ประจำอำเภอตู พลา ยา เขารับผิดชอบด้านการสื่อสารและมีหน้าที่หลายอย่างในชมรมชีวิตที่ดี สำหรับหน้าที่ในด้านการสื่อสาร เขาทำหน้าที่ส่งรายงานให้กับกองบัญชาการ ซึ่งรวมไปถึง ภาพถ่าย วิดีโอ รายงานทางการแพทย์ และรายงานการทำพันธกิจของทีม, การเคลื่อนไหวของกองทัพบก, สถานการณ์ของผู้พลอยภายในประเทศ และสถานการณ์ในบริเวณข้างเคียงจากการลงไปสำรวจพื้นที่ เขาเป็นผู้รับผิดชอบการสื่อสารให้กับทีมประจำอำเภอ ตู พลา ยาทั้งหมด ซึ่งรวมถึงการรวบรวมและส่งรายงานพันธกิจให้กับทีมต่าง ๆ ประสานงานในการประชุมของทีมและการบำรุงกำลัง เขาติดต่อสื่อสารกับผู้นำหลายกลุ่ม ตั้งแต่ระดับประชากรในท้องถิ่นไปจนถึงผู้นำทางทหาร เช่นเดียวกับการทำหน้าที่เป็นผู้นำ FBR หน้าที่รับผิดชอบทางการสื่อสารของเขายังหมายรวมถึงการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ขั้นสูงและการสื่อสารผ่านดาวเทียม หน้าที่ในชมรมชีวิตที่ดีของเขาประกอบไปด้วยการระบุปัญหาและแก้ไขปัญหาของเด็ก ๆ ในชุมชนซึ่งกำลังตกอยู่ในภาวะวิกฤต ทั้งโดยผ่านทางศิษยาภิบาลส่วนตัว การให้คำปรึกษาเยี่ยมเยียนผู้บาดเจ็บ กลุ่มส่งเสริมการศึกษาและเสริมสร้างจิตวิญญาณแก่ครอบครัวในชุมชน เขายังฝึกสอนและเป็นที่ปรึกษาทางจิตวิญญาณให้กับเหล่าที่ปรึกษาใหม่ ๆ ของชมรมชีวิตที่ดี เขายังคงมุ่งพัฒนาศักยภาพของตนโดยการฝึกฝนอบรมเพิ่มทักษะ และช่วยฝึกอบรมทีมบรรเทาทุกข์ใหม่ ๆ อีกด้วย

“ผมปรารถนาเหลือเกินที่จะเปลี่ยนสถานการณ์และนำประชาชนของผมไปสู่เสรีภาพ”

รู้สึกเสียใจและคิดมาก กระทั่งปี 2004 ผมไปที่ค่ายผู้ลี้ภัยเพื่อหาทางเรียนต่อ ที่นั่นผมพบหนทางที่จะเรียนต่อและถูกรับเข้าเรียนด้วย

ขณะเรียนอยู่ที่โรงเรียนแห่งนี้ผมเป็นประธานนักเรียนที่นำกลุ่มนักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ

หลังจากเรียนจบผมก็รับการอบรมผู้นำการเป็นหนึ่งเดียวระหว่างเชื้อชาติ และพันธกิจบรรเทาทุกข์ ของ FBR โดยทันที ในอำเภอที่ผมรับผิดชอบ หน้าที่ของผมคือการสื่อสารชมรมชีวิตที่ดี การรวบรวมข้อมูลและเขียนรายงาน ผมยังทำงานให้กับสำนักงานใหญ่ FBR อีกด้วย ผมยังเป็นผู้นำกิจกรรมรายน่อย

ผมนำกิจกรรมของชมรมชีวิตที่ดีทุกครั้งที่มีการออกทำพันธกิจ ผมมีภาระใจต่อคนของผมอย่างมาก ผมอยากสร้างเสรีภาพแก่พวกเขาและช่วยให้พวกเขาได้ใช้ชีวิตอย่างมีสันติสุข ผมมีประสบการณ์หลากหลายรูปแบบและเห็นสถานการณ์ที่ยากลำบากมานับไม่ถ้วนเพราะผมได้เดินทางทำพันธกิจมาแล้วมากมาย ประสบการณ์และสถานการณ์เหล่านี้ทำให้หัวใจของผมเจ็บปวดจนต้องร้องไห้หลายต่อหลายครั้ง ผู้คนถูกทำร้ายและถูกฆ่า ถูกขบไล่ให้อพยพ แม้แต่เด็กทารกไร้เดียงสายังถูกกองทัพบกฆ่าตาย พวกเขากลายเป็นคนพลัดถิ่น ทั้งทรัพย์สินที่ดินก็ถูกริบเอาไปหมด ผู้หญิงมากมายถูกข่มขืนแล้วฆ่า ขณะที่ผู้ชายถูกฆ่าและบังคับให้ทำงาน พวกเขาถูกรุมและประหารชีวิตอย่างไร้เหตุผล

พวกเขาขาดแคลนระบบการศึกษาและสาธารณสุขที่ดี ในขณะเดียวกันพวกเขาก็กินอาหารประทังชีวิตได้อย่างยากลำบากและไร้ซึ่งความปลอดภัยในชีวิต ผมอยากที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์นี้ให้ได้ และนำประชาชนของผมไปสู่เสรีภาพ

ผมมีเป้าหมายที่จะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเพื่อเรียนให้สูงขึ้น พัฒนาศักยภาพและความสามารถของตนให้มากขึ้น แม้ตอนนี้ผมจะสามารถช่วยเหลือชุมชนของผมได้หลายด้านแต่ผมก็ยังปรารถนาที่จะพัฒนาการศึกษาและแนวคิดเพื่อจะมีวิสัยทัศน์ใหม่ ๆ หลังจากนั้นผมวางแผนที่จะให้การศึกษาที่ผมได้รับมาแก่คนรุ่นใหม่ด้วย”

สภาพชีวิตของ ทู ทู เอ ในพม่าขณะนี้เป็นตัวแทนชีวิตของผู้นำหนุ่มสาวมากมาย ที่โอกาสทางการศึกษาและอาชีพถูกกีดขวางเนื่องจากสงครามกลางเมือง ทั้ง ๆ ที่เขาขาดอิสรภาพในการเรียนสูง ๆ แต่ทู ทู เอ ก็ได้ใช้ความเฉลียวฉลาดและความกระตือรือร้นอันน่าอัศจรรย์ที่จะผันตนเองเป็นผู้นำที่ประกอบไปด้วยความสามารถและรสนิยมเพื่อชุมชนของเขา แม้ว่าเขาจะถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานในประเทศของเขาเอง แต่เขาก็ตัดสินใจที่จะศึกษากฎหมายเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกแก่ให้แก่ประชาชนของเขา

บอกเล่าในภาษาของเขาเอง

“ผมปรารถนาเหลือเกินที่จะเปลี่ยนสถานการณ์และนำประชาชนของผมไปสู่เสรีภาพ” ตัดตอนมาจากชีวประวัติของ ทู ทู เอ

“ผมชื่อว่า ชาว ทู ทู เอ ผมเกิดที่หมู่บ้านกะเหรี่ยง ในรัฐกะเหรี่ยงใต้ ทางตะวันออกของประเทศพม่า ตอนเด็ก ๆ ผมอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ผมเข้าเรียนตั้งแต่ 5 ขวบและชอบการเรียนหนังสือมากที่สุด ในบรรดาลูกพี่ลูกน้องของผม แต่ผมก็พบกับความยากลำบากในการไปโรงเรียน เพราะการโจมตีของ SPDC และการสู้รบอีกมากมายในหมู่บ้าน ผมยังจดจำวันที่เราต้องนอนหลับท่ามกลางความกลัวในคืนที่ยาวนาน เรายังฝันร้ายถึงเสียงปืน ปืนครก เด็ก ๆ ที่กรีดร้องและผู้คนที่ถูกแทง เรามักจะไปนอนในหลุมหลบภัยเพื่อความปลอดภัยหากพวกเขาสู้กันตอนที่เราหลบสถานการณ์นั้นลำบากมากสำหรับแม่ของผม เพราะผมมีพี่น้องหลายคน แม่ต้องอุ้มเราและจูงไปอยู่ที่หลุม โดยไม่ใช้แสงสว่าง และต้องทำให้เงียบที่สุด ชีวิตของผมต้องผ่านช่วงเวลานั้นนานหลายปี มันเป็นความทุกข์อย่างมากและสร้างประสบการณ์อันเลวร้ายแก่เรา

แม้ผมจะเติบโตมาท่ามกลางสงครามแต่ผมก็ชอบไปโรงเรียน แต่สถานการณ์ก็เอาแน่เอานอนไม่ได้ บางครั้งโรงเรียนถูกปิดและเราต้องหนีเข้าป่า พวกคุณครูก็พยายามที่จะสอนเราในป่านั่นเอง

ในปี 1995 ตอนนั้นผมอายุ 11 ปี ผมได้รับโอกาสไปอยู่ในที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำที่จะจะเข้าเรียนในเมืองได้ เพราะผมได้เจอกับเหล่ามิชชันนารีคณะแบปติสต์ชาวกะเหรี่ยงและพวกเขาพาผมไปเข้าเรียนที่นั่น ตลอดระยะเวลานั้น สถานการณ์ต่าง ๆ เอื้อให้ผมเรียนได้เป็นอย่างดีจนจบมัธยมปลาย ระหว่างที่ผมไปอยู่ลุ่มแม่น้ำ ครอบครัวของผมก็ลำบากเพราะถูก SPDC โจมตีและการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในรัฐกะเหรี่ยง พ่อ แม่ พี่ชาย พี่สาวของผมต่างพลัดพรากจากกัน แม่ของผมกับพี่ชายและพี่สาวบางคนไปอยู่ที่ประเทศไทย ส่วนพ่อของผมอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัย พี่ชายพี่สาวบางคนแยกย้ายกันไปตามค่ายผู้ลี้ภัยในรัฐกะเหรี่ยง ในปี 1997 บ้านของผมถูกทำลายโดยกองทหาร SPDC

ตั้งแต่ปี 1995 จนถึงปี 2001 ผมถูกแยกจากครอบครัวของผมและไม่รู้ด้วยซ้ำว่าพวกเขาอยู่ที่ไหน หลังจากนั้นผมได้กลับไปหมู่บ้านและพบกับครอบครัวของผมเอง แต่ตอนนั้นผมก็ไม่มีเงินและไม่มีหนทางที่จะเรียนต่อได้ ผมพยายามที่จะหาโอกาสเข้าเรียนมหาวิทยาลัยแต่ก็ไม่เป็นผล พ่อแม่ของผมก็ไม่มีเงินที่จะส่งเสีย ผม

ความมืดแผ่ขยาย แต่ความหวังก็ยังมีอยู่ 19 ธันวาคม 2009

“กระโดดและร้องเพลงกับผู้อพยพ ณ บริเวณที่ห่างจากค่ายทหารแค่สองชั่วโมง, 12 ธันวาคม 2009”

ถึงเพื่อนที่รัก

เราส่งรายงานนี้มาจากรัฐกะเหรี่ยงเหนือ ขณะนี้เรากำลังอยู่ท่ามกลางการพ่นดินสอพและผู้คนที่นี่เต็มเปี่ยมด้วยความหวัง แม้ว่าพวกเขาจะถูกขังไว้ ถูกระดมยิง และพลัดถิ่นเพราะกองกำลังทหารพม่าที่อยู่รายรอบก็ตามที่ เราอยู่ที่นั่นกับทีมใหม่ที่นี่เพื่งสำเร็จการฝึกและพวกเขาสามารถทำหน้าที่ได้อย่างดี การตอบสนองของชาวกะเหรี่ยงต่อความทุกข์ยากและอุปสรรคทั้งหมดหลายคือการหัวเราะ และยิ่งการทำงานของเราใกล้เคียงกับมัสเตอร์ บินมากกว่าเจมส์ บอนด์ เท่าใด เราก็อิงทวีเสียงหัวเราะขึ้นเท่านั้น พวกเขาวิธีพบความชื่นชมยินดีและมิตรภาพแม้ในเวลาที่เราเหนื่อย ในขณะเดียวกันความมืดได้แผ่ขยายเข้ามาในพื้นที่ของเขา ผลกระทบของมันยังคงอยู่ และผู้คนใช้ชีวิตด้วยความระแวงระวัง กองทัพพม่ากำลังสร้างถนนและเพิ่มกำลังสนับสนุนเข้ามาในพื้นที่ ความชั่วร้ายยังคงแผ่ขยายต่อไป

ระหว่างทางไปบันทึกภาพทหารพม่าลาดตระเวนในค่าย เราได้พบกับพ่อแม่และลูกสาวเล็กๆ แบกข้าวมาจากทุ่งนาของเขา เราสามารถมองเห็นทุ่งนาตรงหน้าเราซึ่งมีค่ายทหารพม่าตั้งอยู่ด้านหลัง ครอบครัวนั้นบอกเราว่าทหารพม่าจะฆ่าพวกเขาขณะที่เขาพยายามเข้าไปเกี่ยวข้าวในนา ทหารพม่าจะเป็นครกจากในค่ายทหาร รวมทั้งหน่วยลาดตระเวนมุ่งจะทำร้ายทุกคนที่พยายามจะเก็บเกี่ยวผลผลิตของตน

เมื่อผมมองไปที่เด็กหญิงตัวน้อยซึ่งหลบหนีเอาชีวิตรอดมาอย่างหวุดหวิดกำลังนั่งฟังกระสอบข้าวอยู่นั้น ผมก็นึกถึงลูกสาวของผมที่อยู่ในวัยเดียวกันกับเธอ ผมรู้สึกเศร้าใจที่เธอต้องมีชีวิตอันน่าหวาดกลัว ผมโกรธที่มีคนชั่วร้ายมากพอจะสังหารครอบครัวขณะที่พวกเขาเก็บเกี่ยวข้าวในนาของ

ตัวเอง เราเข้าไปใกล้ค่ายทหารนั้นมากเท่าที่จะทำได้แล้วทำการถ่ายภาพบันทึกสถานที่ตั้งค่ายเอาไว้ ในค่ายประกอบด้วยทหารพม่าจำนวน 40-50 คน ค่ายนี้นับเป็นหนึ่งในจำนวนหลายๆ ค่ายที่ตั้งอยู่ตามถนนที่กองทัพสร้างขึ้น อันทำให้เกิดการแบ่งแยกพื้นที่และผู้อพยพกว่า 7000 คน ค่ายนี้และค่ายอื่นๆ ทำหน้าที่เป็นฐานปล่อยกำลังทหารจากกองพันที่มีขนาดใหญ่กว่า กลุ่มกะเหรี่ยงต่อต้านรัฐบาลมีกำลังน้อยกว่าจะขับไล่กองทัพพม่าได้ พวกเขาจึงได้แต่แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ปกป้องชาวบ้าน และชะลอการโจมตีจากค่ายทหาร วันต่อมาเราเข้าไปร่วมกับสมาชิกทีมที่เหลือเพื่อทำกิจกรรมของชมรมชีวิตที่ดี และให้การรักษาพยาบาล ณ บริเวณหุบเขาที่ผู้อพยพเริ่มสร้างที่อยู่อาศัยแห่งใหม่ และอยู่ห่างจากค่ายทหารพม่าไปเพียงสองชั่วโมง พวกเขาเล่าว่ามีกระสุนปืนใหญ่ตกมายังบริเวณนี้ด้วยเช่นกัน แต่ในวันที่เราจัดกิจกรรมไม่มีการยิงปืนใหญ่เลย ในทางกลับกัน ที่นั่นเต็มไปด้วยเพลงเฉลิมฉลอง ของขวัญ และเกมส์สำหรับเด็กๆ (ต้องขอบคุณองค์กรพาร์ทเนอร์เพื่อการบรรเทาทุกข์และการพัฒนา ที่สนับสนุน ชมรมชีวิตที่ดี) ผมมองไปที่กลุ่มครอบครัวชาวกะเหรี่ยงที่มาเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม หนึ่งในนั้นคือครอบครัวซึ่งเราพบระหว่างทางไปจารกรรมข้อมูล พวกเขา กำลังร้องเพลงและส่งเสียงหัวเราะ ทุ่งหญ้าอันเขียวชะอุ่ม รายล้อมด้วยเขาและท้องฟ้าสีครามใส นับเป็นวันอันสมบูรณ์แบบจริงๆ มันเป็นที่สมบูรณ์แบบแม้ว่าทหารพม่าจะอยู่ใกล้แค่อกผากหนึ่งของภูเขา มันสมบูรณ์แบบ เพราะความรักได้ถูกแบ่งปัน ความชื่นชมยินดีถูกแสดงออก และพระเจ้าทรงประทานวันอันงดงามนั้นแก่เราทุกคน

ขอพระเจ้าอวยพรทุกคน
หัวหน้าที่มบรรเทาทุกข์
รัฐกะเหรี่ยงเหนือ, ประเทศพม่า

ชมรมชีวิตที่ดี รัฐกะเหรี่ยง, ธันวาคม 2009

เด็กๆ รับชุดสิ่งของจากชมรมชีวิตที่ดี, ธันวาคม 2009

“เราจะสร้างหมู่บ้านของเราขึ้นใหม่ โดยเริ่มจากการสร้างโบสถ์”

ผู้สูงอายุชาวกะเหรี่ยงในหมู่บ้าน ทา ดา เดอร์ ที่ถูกเผาโดยทหารพม่า, 27 มิถุนายน 2010

นักเรียนชาวทา ดา เดอร์ ยืนอยู่หน้าโรงเรียนและโบสถ์ก่อนที่จะถูกทหารโจมตี

โบสถ์ ทา ดา เดอร์หลังการโจมตี

ชาวบ้านสร้างโบสถ์หลังใหม่

ครอบครัวเกี่ยวข้าวใกล้ๆ กับบ้านที่สร้างขึ้นใหม่ใน ทา ดา เดอร์ พฤศจิกายน 2010

เพลงคริสต์มาส ของผู้อพยพชาวกะเหรี่ยง ที่ร้องให้ผู้อพยพเผ่าอื่นๆ (Christmas carol)

เขาเรียก เราว่า พวกคนพสกิตัน
แต่สรรเสริญพระเจ้า ที่เราไม่ได้พสกิตลง
เขากินว่า อนาคตของเรานั้นมืดมนไร้ความหวัง
แต่สรรเสริญพระเจ้า ที่อนาคตของเราสว่างไสวด้วยพระสัญญา
พวกเขามองเห็น และชีวิตของเราคือความเศร้าโศก
แต่สรรเสริญพระเจ้า ที่ชีวิตของเรา คือความลึกลับที่ไม่อาจล่วงรู้
เพราะสิ่งที่ตาเห็นนั้นอยู่เพียงชั่วครา
แต่สิ่งที่เรามองไม่เห็นเป็นนิรันดร์
เพราะเราวางชีวิตเรานั้นในพระหัตถ์พระเจ้าผู้ซึ่งเราไว้วางใจ...
-ศิษยาภิบาล ไชมอน ผู้นำผู้อพยพชาวพม่า

“จงฝึกกระทำดี จงแสวงหาความยุติธรรม
จงบรรเทาผู้ถูกบีบบังคับ จงป้องกันให้ลูกกำพร้าพ่อ
จงสู้ความเพ้อทณิงม่าย”
-อิสยาห์ 1:17